

ابرساده ساز (خلاقیت و نوفهمی)

ابرساده ساز (خلاقیت و نوفهمی) مفاهیمی اشرافی هستند که ذهن انسان در حالت ابتهاج و هنگام خلق یک معنا آن را می سازد. یک ابرساده ساز، مفهومی است که از حالت متکثر و پرجزئیات (پرچانه / prolix) به حالت وحدت و بساطت می رسد، معمولاً این مفهوم، اشرافی و الهامی است. در فرآیند خلاقیت و حل مساله، ما پس از آنکه اطلاعات زیاد و مفاهیم علمی و پرچانه را در ذهن داشتیم، به حالتی شبیه خلسه می رویم و در آن حالت مفاهیم به تصوره‌های بسیط و دوست داشتنی تبدیل می شود و گویی با جوهری از عشق می آمیزد و به بساطت می رسد. در این هنگام است که مفاهیم تازه و متناسب با این مفهوم در ذهن ما ساخته می شود. اثبات این مساله دشوار نیست هر کس می تواند بطور خودآگاه آن را در خود رصد کند. علت اینکه بزرگان برای حل مسایل خود نماز می خوانده اند و مسایل برایشان حل می شده این است که در حالت توجه روح و قوا به خداوند سبحان، مفاهیم از حالت کثرت به وحدت روی می نهند و ابرساده سازها شکل می گیرند و افاضه و استفاضه مقدور و میسر می شود.

۹ ابن خلکان در تاریخ خود در شرح حال ابن سینا بزرگ حکیم و دانشمند معروف می نویسد:

و کان اذا اشکلت علیه مسأله توضأ و قصد المسجد الجامع و دعا الله عزوجل ان یسهلها و یفتح مغلقتها له
چون بر ابو علی سینا مسئله مشکلی پیش می آمد بر می خواست و وضو می

ساخت و قصد مسجد شهر را می کرد و نماز می گذارد و خدا را می خواند
که آن مسئله مشکل را بر وی آسان کند و آن بسته پوشیده را به رویش
بگشاید.

نگا.

الهام

prolix

مرز دانش

creativity